

Núm. de Rotlle: TSJP 0000091/2018
Núm. de Causa: 6000053/2018

SENTÈNCIA 20-2019

PARTS:

Recurrent: Sr. S. G. F.

Advocat: Sr. A. D. A.

Recurrent: MINISTERI FISCAL

Recorregut: Sr. A. D.

Advocada: Sra. S. B. A.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrats: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMIREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-sis d'abril de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 12 de setembre de 2018, dictada pel Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, seguida per un delictes major de lesions doloses causades amb objecte i mitjans susceptibles de causar la mort o lesions més greus a la víctima. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 12 de setembre de 2018, amb la següent part dispositiva: *“Decidim: Condemnar A. D., com a responsable penal en concepte d'autor sense la concurrència a circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, d'un delictes major de lesions*

doloses causades amb objecte o mitjans susceptibles de causar la mort o lesions més greus a la víctima, a la pena de DOS ANYS I MIG DE PRESÓ dels quals UN ANY I MIG FERMS, i la resta condicional amb el termini de suspensió de la condemna de 4 anys, a la pena complementària de prohibició d'atansament a la víctima per motius no justificats, per un termini de 4 anys i al pagament de les despeses processals causades.

Absoldre el processat A. D. del delictes major d'assassinat amb traïdoria, en grau de temptativa del que venia acusat.

En concepte de responsabilitat civil A. D. haurà de indemnitzar a la CASS en la quantitat de 231,63€ i a S. G. en la quantitat de 1.000€ pel concepte de pretium doloris, així com els imports a determinar en període d'execució de sentència de les despeses mèdiques que no li foren abonades per la CASS, el valor venal de la motocicleta de la seva propietat i els honoraris d'advocat de la part querellant”.

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en les següents fets provats *“vers les 16 hores del dia 15 de juny del 2017 el processat A. D., nascut el 27 de setembre de 1959, de nacionalitat francesa, circulava conduint el seu vehicle marca XXX per la carretera de XXX quan, en adonar-se que el seu soci S. G. –amb el qual mantenien una mala relació- l’avançava conduint la seva motocicleta marca XXX XXX per dirigir-se al seu domicili radicat a l’avinguda del XXX, decidí seguir-lo.*

Un cop a XXX S. G. s’aturà amb la motocicleta just a sota del seu domicili per esperar un amic seu, arribant aleshores el processat A. D. que en veure a S. G. assegut a sobre de la seva motocicleta aturada perpendicular al carrer i encarada vers l’entrada del pàrquing del seu domicili, l’investí amb el seu vehicle de manera que el va fer caure a ell i la motocicleta, alhora que accelerava empenyent-la i arrossegant-la contra el pal d’un fanal mentre li cridava: “t’ho havia dit, t’ho havia dit”, aconseguint però S. G. aixecar-se, aquest es defensà tirant-li unes pedres que trobà pel terra, en ser tot just al costat d’una zona no asfaltada, moment en que l’acusat i, degut a que el soroll i crits havien alertat els veïns, va fer marxa enrere i accelerant fortament marxà del lloc per on havia vingut, essent un carrer sense sortida.

A conseqüència de la caiguda patida fruit de l’investida, S. G. patí diverses contusions al braç i cama drets i també al colze esquerre que requeriren una primera assistència necessària per la seva curació”.

III.- RESULTANT: que contra l’esmentada sentència interposà recurs d’apel·lació el Ministeri Fiscal, interessant que es dicti sentència condemnant A. D., com autor responsable del delictes major d’assassinat en grau de temptativa de l’article 103.2 del Codi penal, a la pena de 9 anys de presó, així com a la pena complementària de prohibició de contactar amb la víctima per a un període de 15 anys, l’expulsió definitiva del Principat i al pagament de les despeses processals i de la responsabilitat civil.

Manifesta que no comparteix el relat de fets provats, i les motivacions de la sentència, estimant que les proves practicades demostren un "*animus necandi*", i que resta acreditada la circumstància específica de traïdoria.

Sosté a tal efecte que:

- de la declaració del perjudicat i de les testificals de dues veïnes, es desprèn que A. D. investí a S. G. amb el seu cotxe, com a mínim en dues ocasions, cosa que permet inferir que D. tenia la voluntat de matar a G.
- el mitjà emprat pel condemnat per atacar a G., era totalment idoni per matar-lo. Que va aprofitar a més, que la víctima es trobava d'una banda desprotegida i d'altra banda, desprevinguda -per trobar-se asseguda sobre la moto i d'esquena- concorrent per tant la circumstància de traïdoria de l'article 103.2 Codi penal.

IV.- RESULTANT: que també interposa recurs d'apel·lació la representació lletrada de S. G., sol·licitant que es condemni al processat com a responsable penal en concepte d'autor, d'un delictes major d'assassinat en grau de temptativa, a la pena de 9 anys de presó, prohibició de contactar amb la víctima per un període de 15 anys i expulsió definitiva del Principat, i en concepte de responsabilitat civil, que es fixi en la quantitat de 7.000€ l'import a indemnitzar a la víctima pel *pretium doloris*, i que es condemni a A. D. a indemnitzar a la víctima del preu de la motocicleta obrant en autes i subsidiàriament del preu de la seva reparació.

Afegeix a l'argumentació desenvolupada pel Ministeri Fiscal que:

- no han restat acreditades les manifestacions del processat, segons les quals S. G. el va avançar amb la motocicleta i li va fer gestos; havent aquest darrer marxat abans del restaurant.
- A. D. va invertir dues vegades almenys, la motocicleta de S. G.
- contràriament al que afirma el Tribunal de Corts, els testimoniatges són precisos i clars en quant a l'existència de dues topades contra la motocicleta.

V.- RESULTANT: que la defensa d'A. D. s'oposa als recursos interposats, sol·licitant la confirmació íntegra de la sentència.

En relació al recurs presentat pel Ministeri Fiscal, considera que no resta acreditat que el seu defensat hagi investit dues vegades a S. G. Posa en relleu l'evolució durant el curs del procediment de les declaracions sobre aquest punt de la víctima, quina es troba motivada per l'odi i la recerca d'un interès econòmic.

Observa que cap dels testimonis va veure l'impacte, que la Sra. S. -que es trobava a uns 100 metres del lloc- va canviar les seves declaracions pel que fa l'existència d'un segon impacte, que les versions dels testimonis que no concordin, s'han de prendre amb cautela.

Sosté que S. G. no es trobava d'esquena abans del impacte, que S. G. va avançar al processat amb la moto, que no hi ha traces de frenada -en trobar-se el vehicle XXX equipat amb un sistema ABS- que avalin els danys, i demostra que no es tracta d'un impacte violent ni directe, que A. D. patia de neuritis òptica, origen d'una disminució de l'agudesesa visual i d'una dificultat a calcular les distàncies, raó per la qual no va poder, malgrat haver frenat, evitar la col·lisió.

En relació al recurs interposat per la representació lletrada de S. G., no comparteix la relació dels fets donada per aquest darrer, quan afirma que A. D. el va seguir i que ell mateix al moment de la col·lisió es trobava d'esquena.

Considera que la pena d'expulsió sol·licitada es contrària als drets fonamentals de les persones, residint el condemnat al Principat des de fa més de 40 anys.

En relació a la responsabilitat civil, demana que sigui confirmada la valoració del Tribunal de Corts en quant al *pretium doloris*, i la determinació de la indemnització de la motocicleta en funció del seu valor venal.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que el present recurs té per objecte la qualificació jurídica dels fets imputats a A. D., discutint els recurrents la qualificació del delicte major de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, tipificat a l'article 115.2 del Codi penal, confirmada pel Tribunal De Corts, i considerant tant el Ministeri Fiscal com l'acusació particular, que s'ha de condemnar al processat, com autor responsable del delicte major d'assassinat en grau de temptativa tipificat a l'article 103.2 del mateix codi.

Convé en primer lloc, recordar que la diferenciació entre les lesions consumades i l'homicidi en grau de temptativa rau en la intenció de l'agent, considerant que si aquest va actuar inspirat per un "*animus necandi*", incorreria en una hipòtesis d'homicidi o d'assassinat en grau de temptativa (essent al·legada en el cas d'altres la circumstància qualificadora de traïdoria), mentre que si el subjecte actiu va actuar guiat per un "*animus laedendi*" es tractaria de lesions consumades.

L'animus necandi, és una qüestió de difícil observança, en tant que fenomen intern de la pròpia consciència, i quan no es manifesta expressament per l'autor del fet, ha de revelar-se per actes externs que evidencien el propòsit davant de prendre en compte -segons reiterada jurisprudència- la utilització d'armes o mitjà idoni, la direcció i el nombre d'atacs, les condicions de lloc i temps, les relacions entre l'autor i la víctima o el mòbil.

II.- CONSIDERANT: que el Tribunal de Corts, amb bon criteri, ha considerat que la prova de *l'animus necandi* d'A.D. no era suficientment establerta i ha qualificat els fets de delictes majors de lesions doloses causades amb objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima.

En efecte, i com encertadament ha remarcat el Tribunal de Corts, sí resta provat i així ho reconeixen acusat i víctima, que la relació entre ells era nefasta, ja que haurien protagonitzat episodis d'agressions, i es trobaven immersos en diversos fets derivats especialment del negoci que tenien en comú, també es desprèn dels elements obrant en altres -analitzats per la sentència recorreguda- que la trobada dels dos, al moment dels fets fou casual i no cercada, que no consten amenaces anteriors, segons les declaracions del perjudicat a la vista oral, que en el moment dels fets, l'acusat es limita a dir "*T'ho hauria dit, t'ho hauria dit*", paraules que no constitueixen una amenaça de mort.

A més, i malgrat que el mitjà emprat per agredir al Sr. G., era susceptible de matar-lo, no constitueix un element suficient per demostrar l'existència de *l'animus necandi*, essent a tal efecte necessari examinar la direcció, la força i el nombre d'atacs.

D'acord amb l'informe evacuat per l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, el Sr. G. presentava policontusions de pronòstic lleu (al braç, turmell dret, colze esquerre, espatlla dreta) necessitant una primera assistència mèdica amb un temps de curació de vuit a deu dies.

L'absència de traça de frenada del vehicle Audi no demostra que l'acusat no hagi frenat, sinó que -segons les declaracions del pèrit de part a la vista oral- el vehicle es troba equipat amb un sistema ABS que no deixa traces de frenada, observant-se que el vehicle Audi no ha patit danys importants sinó simples ratllades.

Pel que fa el nombre i la naturalesa dels atacs contra S. G., el Tribunal de Corts, amb bon criteri, ha considerat en aplicació del principi d'immediatesa, i després d'haver analitzat i ponderat les declaracions recollides a la vista oral, que les versions dels diferents testimonis, tots veïns de la zona i que es trobaven als seus domicilis respectius, no eres clares ni concordants.

Si es desprèn mentrestant, de les declaracions dels testimonis de F. P. S. i I. P. R., que el vehicle XXX de D. investí la motocicleta de G. en dues ocasions, la testimoni S. va afirmar a la vista oral que el motorista *“va caure el primer cop i que el segon impacte era contra la moto, no toca al motorista”* precisant que *“sempre ha declarat el mateix”*.

La Sra. P. R. va precisar també que *“estava a la cuina i va sentir un cop d'una moto lleu, després va sentir un cop molt fort va veure una moto encastada a la piona “*

Se'n pot deduir que l'acusat dóna un primer cop fluix fent caure el perjudicat de la moto i després un segon cop contra només la moto per arrossegar-la pel terra, i que en conseqüència, no existia per part del acusat ànim de matar al Sr. G. sinó de lesionar-lo.

Procedeix per tant, confirmar la sentència pel que fa a la qualificació dels fets i la pena imposada, adaptada a la gravetat del delictes, la personalitat del condemnat i la necessitat d'evitar la reiteració de la infracció.

III.- CONSIDERANT: que respecte a la responsabilitat civil, la quantitat atorgada en reparació del *pretium doloris* de 0,5-1/7, correspon a les quantitats habitualment atorgades per la jurisprudència per un perjudici d'aquesta naturalesa.

Pel que fa als danys soferts per la motocicleta, també ha de ser confirmada la valoració efectuada pel Tribunal de Corts, corresponent al valor venal d'aquest vehicle en la mesura en la qual, el cost de reparació supera dita valor venal i donat que la indemnització d'un perjudici no pot provocar un enriquiment a favor de la part perjudicada.

IV.- CONSIDERANT: en aquestes condicions, que la sentència recorreguda ha de ser íntegrament confirmada.

Vistos la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència aplicable, i altres fonts del dret del Principat d'Andorra, els magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM:

- 1- DESESTIMAR els recursos interposats per la representació lletrada de S. G. i pel Ministeri Fiscal.
- 2- CONFIRMAR íntegrament la sentència objecte de recurs.
- 3- DECLARAR d'ofici les despeses processals causades pels recursos.

Aquesta sentència és ferma i executiva.